

Sleutelfuncties in statuten, of niet?

Met de implementatie van de IORP II richtlijn in de Nederlandse wetgeving, zijn ook de zogenaamde ‘sleutelfuncties’ wettelijk verankerd. Pensioenfondsen moeten conform art. 143a PW beschikken over een risicobeheerfunctie, een interne auditfunctie en een actuariële functie.

In art. 111 Pensioenwet is bepaald wat in de statuten van een pensioenfonds moet worden opgenomen. Dit artikel verplicht pensioenfondsen echter niet om de sleutelfuncties op te nemen in de statuten. Ook uit het BW kan een dergelijke plicht niet worden afgeleid.

Als argument hiervoor kan mogelijk genoemd worden dat het hierdoor voor derden kenbaar is hoe deze functies zijn ingevuld. De vraag is of dit wenselijk is. Ongewenst gevolg is dat bij een eventuele wijziging in de functies een statutenwijziging - en dus een gang naar de notaris - noodzakelijk is.

‘De Pensioenwet verplicht pensioenfondsen niet om sleutelfuncties op te nemen in de statuten.’

Er is inmiddels veel gezegd en geschreven over de invulling van deze functies. De wijze waarop benoeming, ontslag, de taken en bevoegdheden etc. juridisch moeten worden vastgelegd, blijft evenwel vaak onderbelicht.

De vraag rijst dan ook of deze onderwerpen (deels) moeten worden omschreven in de statuten, of is het voldoende om dit vast te leggen in een reglement?

De Nederlandsche Bank heeft op dit moment evenmin beleid dat er op gericht is om pensioenfondsen te bewegen de sleutelfuncties op te nemen in de statuten. Dit is desgevraagd door DNB bevestigd.

Uiteraard kan het pensioenfonds er vrijwillig voor kiezen om de sleutelfuncties toch op te nemen in de statuten.

Gezien het ontbreken van een wettelijke verplichting en de afwezigheid van beleid van DNB op dit punt, zien wij geen aanleiding om de sleutelfuncties op te nemen in de statuten.

Een separaat reglement – al dan niet gepubliceerd op de website van het fonds – waarin zaken zoals taken en bevoegdheden worden omschreven, is voldoende.